

Práva a povinnosti / Subjekt

Ať chápeme „práva“ nebo „povinnosti“ jakkoli, musíme je vždy vztahovat k nějakému „subjektu“, tj. k nějakému pravému jsoucímu. A to stejně ještě nestačí: povinnosti jsou vždycky něčí povinnosti, ale také vůči někomu (či „něčemu“). Jak je tomu s právy? Je tomu i zde obdobně: práva jsou vždy něčí, ale mohou nebo mají být uplatňována vůči někomu (či „něčemu“). Tak např. i v případě Anaximandrova pojetí, že sama „jsoucnost“ (uskutečnění, realizace) nějaké „skutečnosti“ je vlastně bezprávím, které musí být splaceno konečností, dočasností každého „jsoucího“, musí být položena otázka, vůči komu nebo čemu to je bezpráví? Vůči tomu, co se ještě neuskutečnilo, a zejména vůči tomu, co se už nikdy neuskuteční.

(Písek, 050214-4.)